

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. liepos 1 d.*

Byloje T-291/06

Operator ARP sp. z o.o., įsteigta Varšuvoje (Lenkija), iš pradžių atstovaujama advokatės J. Szymanowska, vėliau advokačių Szymanowska bei P. Rosiak ir galiausiai P. Rosiak,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą C. Giolito ir A. Stobiecka-Kuik,

atsakovę,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2005 m. liepos 5 d. Komisijos sprendimą 2006/937/EB dėl valstybės pagalbos Nr. C 20/04 (ex NN 25/04) bendrovei *Huta Częstochowa S.A.*

* Proceso kalba: lenkų.

(OL L 366, 2006, p. 1) tiek, kiek tam tikra pagalba juo pripažinta nesuderinama su bendrąja rinka ir Lenkijos Respublikai nurodyta ją susigrąžinti,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas ir A. Dittrich (pranešėjas),

posėdžio sekretorė K. Pocheć, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

¹ Pagal 1991 m. gruodžio 16 d Europos sutarties, steigiančios Europos Bendrijų bei jų valstybių narių ir Lenkijos Respublikos asociaciją, Protokolo Nr. 2 dėl

EAPB prekių (OL L 348, 1993, p. 2, toliau – Protokolas Nr. 2) 8 straipsnyje nurodyta:

„1. Su šio Susitarimo sklandžiu veikimu yra nesuderinami, jei gali daryti poveikį Bendrijos ir Lenkijos tarpusavio prekybai:

<...>

iii) bet kokia valstybės pagalba, išskyrus atvejus, kai taikomos EAPB sutartyje įtvirtintos leidžiančios nukrypti nuostatos.

<...>

4. Šalys pripažįsta, kad per pirmuosius penkerius metus nuo Sutarties įsigaliojimo ir nukrypstant nuo 1 dalies iii punkto (Lenkijos Respublikai) suteikiami išimtiniai įgaliojimai, kiek tai susiję su „EAPB plieno“ prekėmis, suteikti valstybės pagalbą restruktūrizavimui, su sąlyga, kad:

— restruktūrizavimo programa bus susijusi su visuotiniu Lenkijos pajėgumo racionalizavimu ir mažinimu,

- restruktūrizavimo laikotarpio pabaigoje tokia pagalba ją gavusioms įmonėms padės tapti gyvybingoms įprastinėmis rinkos sąlygomis,

- tokios pagalbos dydis ir intensyvumas bus griežtai apriboti iki būtino tokiam gyvybingumui atkurti lygio ir laipsniškai bus mažinami.

Asociacijos taryba, atsižvelgusi į ekonominę (Lenkijos Respublikos) situaciją, sprendžia dėl galimybės pratęsti numatytą penkerių metų laikotarpį.“

- 2 2002 m. spalio 23 d. ES–Lenkijos asociacijos tarybos sprendimu Nr. 3/2002, pratęsiančiu Protokolo Nr. 2 8 straipsnio 4 dalyje numatytą laikotarpį (OL L 186, 2003, p. 38), aštuoneriais papildomais metais, skaičiuojant nuo 1997 m. sausio 1 d. arba iki Lenkijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą, buvo pratęstas laikotarpis, per kurį Lenkijos Respublika turėjo išimtinis įgaliojimus, kiek tai susiję su „plieno“ prekėmis, suteikti valstybės pagalbą restruktūrizavimui pagal Protokolo Nr. 2 8 straipsnio 4 dalyje numatytas sąlygas. Minėto sprendimo 2 straipsnyje numatyta:

„(Lenkijos Respublika) pateikia Komisijai <...> restruktūrizavimo programą ir verslo planus, kurie atitinka Protokolo (Nr.) 2 8 straipsnio 4 dalyje išvardytus reikalavimus ir kuriuos nacionalinė institucija, atsakinga už valstybės pagalbos priežiūrą (Konkurencijos ir vartotojų apsaugos tarnyba), įvertino ir priėmė.“

- 3 Prie Akto dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų

pridėtu Protokolu Nr. 8 dėl Lenkijos pieno pramonės restruktūrizavimo (OL L 236, 2003, p. 948, toliau – Protokolas Nr. 8), nukrypstant nuo bendrųjų su valstybės pagalba susijusių taisyklių, Lenkijos Respublikai buvo leista teikti restruktūrizavimo pagalbą pieno sektoriui pagal restruktūrizavimo plane ir šiame protokole nustatytas sąlygas. Jame numatyta:

„1. Nepaisant EB 87 ir 88 straipsnių, valstybės pagalba, kurią (Lenkijos Respublika) suteikė atskirų Lenkijos pieno pramonės dalių restruktūrizavimui, laikoma suderinama su bendrąja rinka, jeigu:

- Protokolo (Nr. 2) <...> 8 straipsnio 4 dalyje numatytas laikotarpis buvo pratęstas iki įstojimo dienos,
- restruktūrizavimo plane, kuriuo remiantis pirmiau minėto Protokolo galiojimas buvo pratęstas, išdėstytų sąlygų yra laikomasi 2002–2006 m. laikotarpiu,
- yra įvykdytos šiame Protokole išdėstytos sąlygos, ir
- restruktūrizavimui skirta valstybės pagalba nebeteikiama Lenkijos pieno pramonei po įstojimo dienos.

2. <...>

II - 2282

3. Tik bendrovės, kurios išvardytos 1 priede (toliau – bendrovės gavėjos), turi teisę gauti valstybės pagalbą pagal Lenkijos plieno pramonės restruktūrizavimo programą.

4. Bendrovė gavėja negali:

- a) susijungimo su bendrove, kuri neįtraukta į 1 priedą, atveju – perduoti pagalbos, suteiktos bendrovei gavėjai, teikiamą naudą;
- b) perimti bet kokios bendrovės, kuri neįtraukta į 1 priedą ir kuriai paskelbtas bankrotas iki 2006 m. gruodžio 31 d., turtą.

5. <...>

6. Restruktūrizavimo pagalbos, kuri bus suteikiama bendrovėms gavėjoms, dydis nustatomas remiantis pagrindimu, išdėstytu patvirtintame Lenkijos plieno pramonės restruktūrizavimo plane ir Tarybos patvirtintuose individualiuose verslo planuose. Tačiau bet kuriuo atveju 1997–2003 m. laikotarpiu suteikta pagalba neturi viršyti bendros 3 387 070 000 PLN sumos.

<...>

(Lenkijos Respublika) neteikia jokios kitos restruktūrizavimui skirtos valstybės pagalbos Lenkijos plieno pramonei.

<...>

10. Bet kokiems vėlesniems bendro restruktūrizavimo plano ir individualių planų pakeitimams turi pritarti Komisija ir tam tikrais atvejais Taryba.

<...>

18. Jei monitoringas atskleidžia, kad:

<...>

c) (Lenkijos Respublika) restruktūrizavimo laikotarpiu teikė papildomą įsipareigojimus pažeidžiančią valstybės pagalbą plieno pramonei ir konkrečiai bendrovėms gavėjoms,

šiam Protokole išdėstytos pereinamojo laikotarpio priemonės negalioja.

Komisija imasi reikiamų priemonių, įpareigojančių atitinkamą bendrovę grąžinti bet kokią pagalbą, suteiktą pažeidžiant šiame Protokole išdėstytas sąlygas.“

- 4 2003 m. liepos 21 d. Tarybos sprendimo 2003/588/EB dėl Sprendimo Nr. 3/2002 3 straipsnyje nustatytų sąlygų laikymosi (OL L 199, p. 17) vieninteliame straipsnyje numatyta:

„Restruktūrizavimo programa ir verslo planai, kuriuos 2003 m. balandžio 4 d. Komisijai pateikė (Lenkijos Respublika) pagal Sprendimo Nr. 3/2002 <...> 2 straipsnį, atitinka Protokolo (Nr. 2) 8 straipsnio 4 dalies reikalavimus.“

- 5 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), 6 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Sprendime pradėti formalus tyrimo procesą [oficialaus tyrimo procedūrą] apibendrinami reikšmingi ginčytini faktai ir teisės klausimai, pateikiamas pirminis Komisijos atliktas pasiūlytos pagalbos pobūdžio priemonės įvertinimas ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos atitikties bendrajai rinkai. Sprendime reikalaujama, kad suinteresuotoji valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys pateiktų pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Deramai pateisintais atvejais Komisija gali pratęsti nustatytą laikotarpį.“

6 Šio reglamento 7 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„Jeigu Komisija nustato, kad pranešime nurodyta pagalba prieštarauja bendrajai rinkai, ji nusprendžia, kad minėtoji pagalba negali būti įgyvendinta (toliau – neigiamas sprendimas).“

7 Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnyje nustatyta:

„1. Jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų išieškota [susigrąžinta] iš gavėjo (toliau – sprendimas išieškoti [susigrąžinti] pagalbą). Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui.

2. Pagalbą, kurią reikia išieškoti [susigrąžinti] pagal sprendimą išieškoti [susigrąžinti] pagalbą, sudaro palūkanos, atitinkančios tam tikrą Komisijos nustatytą normą. Palūkanos mokamos nuo neteisėtos pagalbos išmokėjimo gavėjui dienos iki jos išieškojimo [susigrąžinimo] dienos.

3. <...>“

8 Pagal šio reglamento 20 straipsnio 1 dalį:

„Po to, kai Komisija priima sprendimą pradėti formalaus tyrimo procesą, kiekviena suinteresuotoji šalis gali pateikti pastabas pagal 6 straipsnį. Kiekvienai minėtas pastabas pateikusiai suinteresuotajai šaliai ir kiekvienam individualiam pagalbos gavėjui išsiunčiama pagal 7 straipsnį priimto Komisijos sprendimo kopija.“

Faktinės bylos aplinkybės

9 Ši byla susijusi su Lenkijos plieno gamintojo *Huta Częstochowa S.A.* (toliau – *HCz*) restruktūrizavimu. *HCz* restruktūrizavimas buvo vykdomas 2002–2005 m. laikotarpiu. Šiuo tikslu *HCz* turtas buvo perduotas naujoms bendrovėms:

— 2002 m. buvo įkurta *Huta Stali Częstochowa sp. z o.o.* (toliau – *HSCz*) tam, kad tęstų *HCz* vykdytą plieno gamybą. *HSCz* iš administratoriaus išsinuomojo *HCz* gamybos įrangą ir perėmė didžiąją dalį darbuotojų. *HSCz* patronuojanti bendrovė buvo *Towarzystwo Finansowe SILESIA sp. z o.o.* (toliau – *TFS*), kuri visiškai priklausė Lenkijos uždui,

— 2004 m. buvo įkurtos bendrovės *Majątek Hutniczy sp. z o.o.* (toliau – *MH*) ir *Majątek Hutniczy Plus* (toliau – *MH Plus*). Visas jų akcinis kapitalas priklausė *HCz*. *MH* buvo perduotas su plieno pramone susijęs *HCz* turtas, o *MH Plus* buvo perduotas tam tikras kitas gamybai būtinas turtas,

- su gamyba nesusijęs turtas (vadinamas su plieno pramone nesusijusiu turtu) ir elektros įmonė *Elsen* buvo perduoti bendrovei *Operator ARP sp. z o.o.* (toliau – operatorius arba ieškovė), kuri priklauso nuo *Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.* (Lenkijos išdui priklausanti pramoninės plėtros agentūra, toliau – *ARP*) tam, kad būtų grąžinti viešojo sektoriaus įsiskolinimai, susiję su restruktūrizavimu (mokesčiai ir socialinio draudimo įmokos).
- 10 2004 m. gegužės 19 d. laišku Komisija informavo Lenkijos Respubliką apie tai, kad nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą dėl plieno gamintojui *HCz* suteiktos restruktūrizavimo pagalbos. Šis sprendimas 2004 m. rugpjūčio 12 d. paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 204, p. 6, toliau – sprendimas pradėti procedūrą) ta kalba, kuria jis buvo priimtas (lenkų), pateikiant santraukas kitomis oficialiosiomis kalbomis. Komisija visas suinteresuotąsias šalis paragino pateikti pastabas dėl sprendime pradėti procedūrą nurodytų faktinių aplinkybių ir teisinės analizės. Pastabas jai pateikė Lenkijos Respublika ir keturios suinteresuotosios šalys.
- 11 Pasibaigus procedūrai Komisija padarė išvadą, kad, priešingai pirminėms abejonėms priemonės, kuriomis siekiama restruktūrizuoti *HCz* pagal *Ustawa o pomocy publicznej dla przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu dla rynku pracy* (2002 m. spalio 30 d. Įstatymas dėl valstybės pagalbos įmonėms, ypač svarbioms darbo rinkai, Dz. U. Nr. 213, poz. 1800, su pakeitimais, toliau – 2002 m. Įstatymas) nuostatas, nėra valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Tačiau Komisija manė, kad *HCz* pasinaudojo įvairia pagalba 1997–2002 m. laikotarpiu. Komisija padarė išvadą, kad ši pagalba buvo iš dalies suderinama su bendrąja rinka, bet pareikalavo susigrąžinti tą jos dalį, kurią laikė nesuderinama su bendrąja rinka, t. y. 19 699 452 Lenkijos zlotų (PLN) sumą (toliau – ginčijama pagalba).

- 12 2005 m. liepos 5 d. Komisija priėmė Sprendimą 2006/937/EB dėl valstybės pagalbos Nr. C 20/04 (ex NN 25/04) bendrovei HCz (OL L 366, 2006, p. 1, toliau – Sprendimas). Sprendimo 3 straipsnyje numatyta:

„1. 19 699 452 PLN valstybės pagalba, kurią (Lenkijos Respublika) skyrė bendrovei (HCz) nuo 1997 m. iki 2002 m. gegužės mėn., kaip pagalbą veiklai ir pagalbą užimtumui restruktūrizuoti, neatitinka bendrosios rinkos principų.

2. (Lenkijos Respublika) pasinaudos visomis galimybėmis, kad bendrovė (HCz), Regioninis ūkio fondas, (MH) ir (operatorius) grąžintų neteisėtai bendrovei (HCz) skirtą pagalbą, apie kurią kalbama pirmojoje pastraipoje. Visos šios bendrovės bendrai atsako už šios pagalbos grąžinimą.

Pagalbos grąžinimas turi būti pradėtas nedelsiant pagal šalies teisės procedūras su sąlyga, kad jos leidžia nedelsiant ir sėkmingai vykdyti šį sprendimą. Grąžintinai sumai taip pat priklauso palūkanos už laikotarpį nuo pagalbos skyrimo bendrovei (HCz) iki jos grąžinimo. Palūkanos bus priskaičiuotos pagal <...> Reglamento Nr. 794/2004 V skyrių.

3. <...>“

- 13 Pagal 2005 m. rugsėjo 30 d. Sutartį, įsigaliojusią 2005 m. spalio 7 d., *ISD Polska sp. z o.o.* (tuomet žinoma pavadinimu *ZPD Steel sp. z o.o.*, toliau – *ISD*), kuri visiškai priklauso patronuojančiai bendrovei *Industrial Union of Donbass Corp.* (toliau – *IUD*), iš HCz nupirko visas *MH* ir *MH Plus* akcijas bei dešimt likusių HCz dukterinių bendrovių. Kita 2005 m. rugsėjo 30 d. Sutartimi, įsigaliojusia 2005 m. spalio 7 d., *ISD* iš *TFS* nusipirko visas *HSCz* akcijas. Taigi *ISD* tapo *HSCz*, *MH*, *MH Plus* ir dešimties kitų HCz dukterinių bendrovių savininke.

- 14 Po pardavimo *HCz* pavadinimas buvo pakeistas į *Regionalny Fundusz Gospodarczy S.A.* (toliau – *RFG*). *RFG* vis dar veikia ir visiškai priklauso Lenkijos išdui, tačiau turi tik tam tikrą nekilnojamąjį turtą, nesusijusį su plieno pramone.
- 15 2006 m. vasario 17 d. laišku Komisija Lenkijos institucijų paprašė jai nurodyti palūkanų normą, taikomą ginčytinai pagalbai, kurią turi grąžinti sprendimo 3 straipsnio 2 dalyje nurodyti solidariai atsakingi skolininkai. 2006 m. kovo 13 d. atsakyme Lenkijos institucijos pasiūlė sugrąžintinai sumai taikytiną palūkanų normą ir palūkanų skaičiavimo metodą. Jos visų pirma pasiūlė dėl 1997–1999 m. laikotarpio remtis PLN nominuotoms Lenkijos išdo obligacijoms taikoma penkerių metų fiksuota palūkanų norma, o dėl laikotarpio nuo 2000 m. iki Lenkijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą – šiems įsipareigojimams taikoma dešimties metų fiksuota palūkanų norma. Be to, atsižvelgdamos į tuometinę Lenkijos kapitalo rinkų situaciją, kuriai būdingos labai didelės, tačiau greitai mažėjančios palūkanų normos, jos paprašė, kad šios palūkanų normos kasmet būtų atnaujinamos ir kad palūkanos nebūtų skaičiuojamos sudėtinu būdu.
- 16 2006 m. birželio 7 d. Lenkijos institucijoms skirtame laiške Komisija konstatavo, kad grąžintinai ginčijamai pagalbai visu susijusiu laikotarpiu reikia taikyti PLN nominuotoms Lenkijos išdo obligacijoms taikomą penkerių metų fiksuotą palūkanų normą ir kad, remiantis Reglamento Nr. 794/2004 11 straipsnio 2 dalimi, ši palūkanų norma turi būti taikoma pagrindinei sumai ir susikaupusioms palūkanoms.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 Ieškovė pareiškė šį ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2006 m. spalio 18 dieną.

- 18 Iš dalies atnaujinus Pirmosios instancijos teismo sudėtį, byla buvo paskirta naujam teisėjui pranešėjui. Paskui šis teisėjas buvo priskirtas aštuntajai kolegijai, kuriai atitinkamai paskirta ši byla.
- 19 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, pateikti Komisijai tam tikrus raštiškus klausimus ir paprašė ją pateikti tam tikrus dokumentus. Komisija per nustatytą terminą prašymą įvykdė.
- 20 Per 2008 m. rugsėjo 4 d. posėdį išklaustytos šalių nuomonės žodžiu ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 21 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- panaikinti sprendimo 3 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, kiek ji susijusi su ieškove,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl priimtimumo

— Šalių argumentai

²³ Per teismo posėdį Komisija paaiškino, kad Lenkijos Respublika ginčijamą pagalbą susigrąžino iš *RFG* ir *ISD* ir kad šios nepareiškė ieškinio ieškovei. Be to, sutartyje dėl privatizavimo *IUD* laidavo, kad *MH* grąžins ginčijamą pagalbą. Todėl ieškovė jau neturi jokio suinteresuotumo pareikšti ieškinį.

²⁴ Ieškovė atsikerta, kad pagal Lenkijos teisę ūkio subjektai, kurie iš tikrųjų grąžino neteisėtą pagalbą, gali į ją kreiptis reikalaudami atlyginti sumokėtas sumas ir tai gali padaryti per laikotarpį, kuris gali tęstis iki dešimties metų nuo sumokėjimo dienos. Ieškovė pabrėžia, kad ji nežino, ar *IUD* prisiėmė išipareigojimus ginčijamos pagalbos grąžinimo atžvilgiu ir kad jos nuomonė negali būti viršesnė už Lenkijos vyriausybės ir *IUD* sutartyje dėl privatizavimo numatytas sąlygas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 25 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuomet, jei šis asmuo turi atsiradusį ir aktualų suinteresuotumą, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas (2005 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia ir kt. prieš Komisiją*, T-228/00, T-229/00, T-242/00, T-243/00, T-245/00–T-248/00, T-250/00, T-252/00, T-256/00–T-259/00, T-265/00, T-267/00, T-268/00, T-271/00, T-274/00–T-276/00, T-281/00, T-287/00 ir T-296/00, Rink. p. II-787, 23 punktą).
- 26 Komisija nepriimtino pagrindą, susijusį su suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimu, akivaizdžiai iškėlė tik per teismo posėdį. Tačiau reikia priminti, kad ieškinio priimtino sąlygos, ypač suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimas, yra viešosios tvarkos išlyga, kuria grindžiami nepriimtino pagrindai (šio sprendimo 25 punkte minėtos nutarties *Gruppo ormeggiatori del porto di Venezia ir kt. prieš Komisiją*, 22 punktą; taip pat šiuo klausimu žr. 1987 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo nutarties *d.M prieš Tarybą ir CES*, 108/86, Rink. p. 3933, 10 punktą). Taigi Pirmosios instancijos teismas remdamasis Procedūros reglamento 113 straipsniu bet kuriuo metu savo iniciatyva gali išnagrinėti, ar ieškovo turi suinteresuotumą, kad ginčijamas sprendimas būtų panaikintas (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sniace prieš Komisiją*, T-141/03, Rink. p. II-1197, 22 punktą).
- 27 Šioje byloje ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį negalima paneigti remiantis vien tuo, kad ginčijamą pagalbą grąžino vienas iš ūkio subjektų, kurie sprendime pripažinti solidariai atsakingais už pagalbos grąžinimą. Ieškovė paaiškino, Komisijai šiuo klausimu neprieštaraujant, kad pagal Lenkijos teisę ūkio subjektai, kurie iš tikrųjų grąžino neteisėtą pagalbą, gali pareikšti jai ieškinį per dešimties metų laikotarpį. Šiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, jog ieškovė turi suinteresuotumą, kad sprendimas būtų panaikintas, nes patenkinus jos ieškinį nebūtų galima jai pareikšti kito ieškinio.

28 Dėl per teismo posėdį Komisijos nurodyto laidavimo pakanka konstatuoti, kad bylos medžiagoje nėra dokumento, leidžiančio nustatyti tokio įsipareigojimo egzistavimą.

29 Todėl reikia atmesti Komisijos iškeltą nepriimtinumą pagrindą.

Dėl esmės

30 Ieškovė nurodo keturis ieškinio pagrindus, susijusius su teisės į gynybą pažeidimu, sprendimo motyvavimo nebuvimu, klaidingu EB 87 ir EB 88 straipsnių bei Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio aiškinimu bei teisinio saugumo ir proporcingumo principų pažeidimu.

Dėl pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

— Šalių argumentai

31 Ieškovė teigia, kad nors pranešimo paskelbimas Oficialiajame leidinyje iš esmės yra tinkama priemonė informuoti visas suinteresuotąsias šalis apie valstybės pagalbos kontrolės procedūros pradžią, vis dėlto tam, kad suinteresuotųjų šalių teisė pateikti pastabas neprarastų prasmės, būtina, jog Komisija pakankamai apibrėžtų tyrimo ribas.

- 32 Vis dėlto ieškovė tvirtina, kad Komisijos pranešimas apie procedūros pradžią buvo suformuluotas taip, kad ji neturėjo jokio pagrindo laikyti savęs suinteresuotąja šalimi. Sprendimas pradėti procedūrą visų pirma buvo skirtas plieno gamintojams, o už viešųjų įsiskolinimų administravimą atsakingas operatorius buvo laikomas plieno negaminančia bendrove. Be to, tik 2005 m. liepos 8 d., t. y. priėmus sprendimą, ieškovė sutiko vykdyti „operatoriaus“ funkcijas ir todėl neturėjo galimybės pateikti pastabų dėl Komisijos išvadų.
- 33 Galiausiai ieškovė pabrėžia, kad sprendime pradėti procedūrą pateiktas ginčijamos pagalbos aprašymas susijęs tik su po 2003 m. vykdomu restruktūrizavimu, kurio Komisija sprendime nepripažino valstybės pagalba. Be to, Lenkijos Respublika neperdavė ieškovei sprendimo pradėti procedūrą, taip pat jos neinformavo, kad ši vykdoma.
- 34 Komisija ginčija šiuos argumentus. Ji pažymi, kad sprendimas pradėti procedūrą buvo pakankamai motyvuotas, jog ieškovė, kuri Lenkijoje buvo vienintelis ūkio subjektas, įgaliotas vykdyti „operatoriaus“ funkcijas, galėtų suprasti, kad perėmusi HCz turtą ji galėjo įgyti pareigą grąžinti ginčijamą pagalbą.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 35 Iš pradžių reikia pažymėti, kad tik pranešimą pateikusi valstybė, kuriai skirtas ginčijamas sprendimas, iš tikrųjų gali remtis teise į gynybą. Kitos suinteresuotosios šalys, pavyzdžiui, ieškovė, yra susijusios su administracine procedūra, tačiau negali remtis tomis pačiomis teisėmis. Vis dėlto jos turi procedūrinės teisės, kurios suinteresuotosioms šalims suteikiamos EB 88 straipsnio 2 dalimi (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, T-176/01, Rink. p. II-3931, 82 punktą ir 2008 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TV 2/Danmark ir kt. prieš Komisiją*, T-309/04, T-317/04, T-329/04 ir T-336/04, Rink. p. II-2935, 137 punktą).

- 36 Iš teismų praktikos matyti, kad EB 88 straipsnio 2 dalyje numatyto tyrimo etapo paskirtis yra suteikti Komisijai galimybę gauti išsamią informaciją apie visus bylos duomenis (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 38 punktas).
- 37 Pagal Reglamento Nr. 659/1999 6 straipsnio 1 dalį sprendime pradėti procedūrą apibendrinamos reikšmingos faktinės ir teisinės aplinkybės, pateikiamas Komisijos atliktas pasiūlytos priemonės „pirminis įvertinimas“ ir išdėstomos abejonės dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka. Be to, susijusi valstybė narė ir kitos suinteresuotosios šalys šiuo sprendimu raginamos pateikti pastabas.
- 38 Kaip matyti iš minėtos nuostatos formuluotės, Komisijos analizė yra tik pirminė. Todėl Komisija negali turėti pareigos pranešime apie šios procedūros pradėjimą pateikti išsamią nagrinėjamos pagalbos analizę. Vis dėlto tam, kad suinteresuotųjų šalių teisė pateikti pastabas neprarastų prasmės, Komisija privalo pakankamai apibrėžti tyrimo ribas (2006 m. gegužės 31 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kuwait Petroleum (Nederland) prieš Komisiją*, T-354/99, Rink. p. II-1475, 85 punktas).
- 39 Šiuo atveju sprendimo pradėti procedūrą, kurio tekstas lenkų kalba buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje, 6, 32 ir 51 punktai aiškiai parodo, kad Komisija kėlė klausimą dėl kelių pagalbos, nuo 1997 m. išmokėtos HCz ir HSCz, atvejų buvimo. 6 punkte ji konstatuoja, kad „remiantis turima informacija, atrodytų, kad nuo 1997 m. restruktūrizavimo pradžios HCz keletą kartų gavo įvairių valstybės pagalbą“. 32 punkte ji patikslina, kad „per šią procedūrą turi būti atsižvelgiama į visą HCz nuo 1997 m. sausio 1 d. suteiktą pagalbą“. Taigi ji prašo, kad Lenkijos institucijos pateiktų „išsamią informaciją apie bet kokios valstybės pagalbą, kurią (Lenkijos Respublika) suteikė HCz nuo 1997 m., sumas ir paskyrimus“ (51 punktas).

- 40 Todėl iš šio sprendimo teksto aiškiai matyti, kad Komisija pradėjo išsamią procedūrą, apimančią visą pagalbą, kuri *HCz* buvo suteikta nuo 1997 metų.
- 41 Konkrečiai kalbant apie ieškovę, sprendimo pradėti procedūrą 18 punkte konstatuota, kad pagal 2002 m. Įstatymą *ARP* dukterinė bendrovė, vadinama „operatoriumi“, yra atsakinga už viešuosius įsiskolinimus. Tuomet šio sprendimo 19 punkte patikslinama, kad tai reiškia, jog operatorius už viešųjų kreditorių visų įkeitimo teisių, atsiradusių dėl viešųjų įsiskolinimų plieno gamybos sektoriuje, perleidimą gaus dalį *HCz* turto, nesusijusio su plieno gamyba. Operatoriaus vaidmuo yra labiau paašškintas pastaboje, kuri pateikta sprendimo pradėti procedūrą 48 puslapio apačioje. Galiausiai sprendimo pradėti procedūrą 51 punkte Komisija klausia, kodėl operatoriui perleisto turto ir regioniniuose fonduose likusio turto vertė siekia atitinkamai 203 ir 159 milijonus PLN.
- 42 Todėl reikia manyti, kad 2004 m. gegužės 19 d. priimto sprendimo pradėti procedūrą motyvavimas leido ieškovei, kuri buvo įsteigta 2004 m. balandžio 5 d., suprasti, kad perėmusi *HCz* turtą ji galėjo įgyti pareigą grąžinti ginčijamą pagalbą.
- 43 Be to, atsižvelgiant į tai, kad ieškovė Lenkijoje buvo vienintelis ūkio subjektas, įgaliotas vykdyti „operatoriaus“ funkcijas pagal 2002 m. Įstatymą, siekdama įrodyti, jog buvo pažeistos jos procedūrinės teisės ji negali remtis tuo, kad sutiko vykdyti šias funkcijas tik 2005 m. liepos 8 dieną. Taip yra juo labiau dėl to, kad *ARP* prezidentas, kuriam visiškai priklauso ieškovė, dalyvavo oficialioje tyrimo procedūroje ir žinojo apie visas *HCz* restruktūrizavimo aplinkybes.
- 44 Todėl reikia atmesti pagrindą, susijusį su teisės į gynybą pažeidimu.

Dėl pagrindo, susijusio su motyvavimo nebuvimu

— Šalių argumentai

45 Ieškovė pažymi, kad, kalbant apie motyvus, dėl kurių Komisija pripažino, kad ji yra ginčijamos pagalbos gavėja ir todėl solidariai atsakinga už pagalbos grąžinimą, sprendimas yra lakoniškas ir neleidžia jai, kaip suinteresuotajai šaliai, suprasti motyvavimo.

46 Taip yra juo labiau dėl to, kad sprendime Komisija nurodė, jog perimtų išpareigojimų, nustatytų pagal viešąją teisę, vertė viršijo perimto turto vertę. Todėl Komisijos argumentas, kad ieškovė yra ginčijamos pagalbos gavėja ir dėl to privalo ją grąžinti, yra nepagrįstas.

47 Komisija teigia, kad šie kaltinimai yra susiję su sprendimo pagrįstumu, o ne motyvavimu.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

48 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką reikia skirti kaltinimą, susijusį su motyvavimo nebuvimu ar stoka, nuo kaltinimo, susijusio su sprendimo motyvų netikslumu (dėl klaidos dėl faktinių aplinkybių ar teisinio vertinimo). Pastarasis aspektas priklauso ginčijamo sprendimo esminio teisėtumo, o ne esminių procedūrinių reikalavimų

pažeidimo nagrinėjimui ir todėl jo negali būti konstatuotas EB 253 straipsnio pažeidimas (šio sprendimo 36 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, 67 punktas ir 1997 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 47 punktas). Todėl Pirmosios instancijos teismas, vykdydamas motyvavimo pareigos laikymosi kontrolę, negali nagrinėti motyvų, kuriais Komisija grindžia savo sprendimą, teisėtumo su esme susijusiais pagrindais. Tad prie ieškinio pagrindo, susijusio su motyvavimo nebuvimu ar stoka, pateikti kaltinimai ir argumentai, kuriais ginčijamas skundžiamo sprendimo pagrįstumas, yra nesvarbūs (2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Corsica Ferries France prieš Komisiją*, T-349/03, Rink. p. II-2197, 58 ir 59 punktai).

49 Šioje byloje sprendimo 146 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad HCz turtas ir išipareigojimai buvo padalyti trims jos teisės ir pareigas perėmusioms bendrovėms – RFG, MH ir Operator ir todėl ginčijamą pagalbą gavęs juridinis asmuo yra ne tik HCz, bet ir šie kiti ūkio subjektai. Taigi Komisija nurodė priežastį, dėl kurios ji ieškovę laikė solidariai atsakinga už ginčijamos pagalbos grąžinimą, nors ieškovės nepripažino kaip šios pagalbos gavėjos.

50 Šiomis aplinkybėmis negalima daryti išvados, kad sprendimas yra nemotyvuotas. Tiek, kiek ieškovė ginčija motyvų teisingumą ir priimtų nuostatų teisėtumą, jos argumentai bus nagrinėjami kartu su tolesniu pagrindu.

51 Darytina išvada, kad reikia atmesti pagrindą, susijusį su motyvavimo nebuvimu.

Dėl pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio ir EB 88 straipsnio bei Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio klaidingu aiškinimu

— Šalių argumentai

52 Ieškovė teigia, kad Komisija peržengė diskrecijos ribas pripažindama, jog ji yra ginčijamos pagalbos gavėja.

53 Vien aplinkybė, kad ieškovė, kuri nevykdo veiklos plieno sektoriuje, įgijo tam tikrą ginčijamą pagalbą gavusi įmonės turtą, nėra pakankamas pagrindas pripažinti, kad kartu su minėtu turtu ieškovė įgijo mokesčių lengvatas, kurias savo turtą perleidusi įmonė anksčiau yra gavusi dėl valstybės pagalbos, kuria pasinaudojo. Kadangi ieškovės perimtų įsipareigojimų, nustatytų pagal viešąją teisę, vertė yra didesnė už perduoto turto rinkos vertę, nėra pagrindo teigti, kad ji gavo kokią nors finansinę naudą, įskaitant valstybės pagalbos teikiamą naudą. Kai neteisėtą valstybės pagalbą gavusi įmonė nuperkama rinkos kaina, šios įmonės pirkėjas neturi būti laikomas šios pagalbos gavėju (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. p. I-3925, toliau – sprendimas *SMI*).

54 Ieškovė teigia, kad bet koks ginčijamos pagalbos susigrąžinimas „sukrėstų“ įsipareigojimų, nustatytų pagal viešąją teisę, kuriuos Komisija kruopščiai apskaičiavo, išanalizavo ir kuriems pritarė, pertvarkymo pamatus ir atitinkamai sumažintų finansines priemones, skirtas finansuoti šiuos pagal viešąją teisę nustatytus įsipareigojimus.

55 Be to, ieškovė pabrėžia, kad neįgijo su plieno pramone nesusijusio turto pagal 2002 m. Įstatymą. Pagal šį įstatymą buvo galima perimti tik įmonės skolas. Teismo posėdyje ieškovė patikslino, kad tik 2005 m. liepos 8 d. ji sutiko vykdyti „operatoriaus“ funkcijas

2002 m. Įstatymo prasme. Todėl ieškovės atsakomybės pripažinimas sprendimo 3 straipsnyje buvo per ankstyvas, nes priimant sprendimą šis sutikimas dar nebuvo duotas.

- 56 Be to, kiti kreditoriai, turintys teisę į susigrąžinimą, taip pat galėjo reikalauti, kad ieškovė, kaip solidariai atsakinga skolininkė, grąžintų visą ginčijamą pagalbą kartu su palūkanomis. Vis dėlto tarp ieškovės ir *MH* ar *IUD* nebuvo tiesioginio sutartinio ryšio, kuris leistų ieškovei reikalauti, kad jos sugrąžintų ginčijamą pagalbą.
- 57 Iš pradžių Komisija primena, kad nors padarė išvadą, jog *HCz* restruktūrizavimas pagal 2002 m. Įstatymą buvo įvykdytas be papildomos valstybės pagalbos, nes tenkino „privataus kreditoriaus testo“ reikalavimus, ji taip pat konstatavo, kad per 1997–2002 m. laikotarpį *HCz* gavo valstybės pagalbą, kuri yra iš dalies nesuderinama su bendrąja rinka.
- 58 Komisija negali sutikti su požiūriu, kad ieškovė įgijo tam tikrą *HCz* turtą rinkos sąlygomis. Negalima nustatyti aukščiausios kainos, kurią rinkoje veikiantis privatus investuotojas buvo pasirengęs mokėti už šį turtą. Bet koks nuosavybės pasikeitimas, įgyvendintas restruktūrizuojant *HCz* ir dėl to įvykdytas jos turto padalijimas buvo 2002 m. Įstatymo nuostatomis pagrįsti sandoriai.
- 59 Dėl *HCz*, *RFG*, *MH* ir ieškovės solidarios atsakomybės, Komisijos manymu, valstybė narė turi tinkamai įgyvendinti nutartį susigrąžinti ginčijamą pagalbą. Komisija nori pažymėti, kad ieškovės perimto turto pirminė rinkos vertė, kaip nurodyta sprendime, skiriasi nuo A5 priede pateiktos buhalterinės vertės. Komisija neturėjo galimybės

nustatyti tikslios turto vertės. Bet kuriuo atveju valstybė narė, kuri neturi galimybės įgyvendinti sprendimo, gali prašyti Komisiją pagalbos sprendžiant šias problemas.

— Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 60 Iš esmės ieškovė teigia, jog Komisija suklydo, sprendime pripažindama, kad ji yra solidariai atsakinga už ginčijamos pagalbos grąžinimą.
- 61 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, remiantis Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalimi, jeigu esant neteisėtai pagalbai priimami neigiami sprendimai, Komisija nusprendžia, kad suinteresuotoji valstybė narė turi imtis visų priemonių, kurios būtinos, kad pagalba būtų susigrąžinta iš „gavėjo“.
- 62 Šiuo atveju Komisija pabrėžė, kad ieškovė nėra ginčijamos pagalbos gavėja. Vis dėlto ji pripažino, kad ieškovė yra solidariai atsakinga už pagalbos grąžinimą.
- 63 Tiesa, Komisija, priėmusi 1999 m. liepos 8 d. Sprendimą 1999/720/EB, EAPB dėl valstybės pagalbos, kurią Vokietija suteikė *Gröditzter Stahlwerke GmbH* ir jos dukterinei bendrovei *Walzwerk Burg GmbH* (OL L 292, p. 27), kur ji pirmą kartą nurodė susigrąžinti pagalbą iš turtą įgijusių įmonių, siekdama savo nutarimo dėl išieškojimo nuostatas padaryti neveiksmingas, tam tikrais atvejais pripažino, kad sąvoka „gavėjas“ pagal Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalį reiškė ne tik pirminį pagalbos gavėją, bet prireikęs visas įmones, kurioms buvo perleistas turtas.

64 Iš tikrųjų, pirma, norint praplėsti privalančių sugrąžinti pagalbą ūkio subjektų grupei reikia, kad turtas būtų perleistas. Sprendimo priėmimo dieną, t. y. 2005 m. liepos 5 d., toks perleidimas dar nebuvo įgyvendintas, nes ieškovė sutiko vykdyti „operatoriaus“ funkcijas per HCz restruktūrizavimo procedūrą tik po kelių dienų. Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismų praktiką nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo ginčijamo akto teisėtumas turi būti įvertintas atsižvelgiant į akto priėmimo dieną egzistavusias faktines ir teises aplinkybes (žr. 1979 m. vasario 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, 15/76 ir 16/76, Rink. p. 321, 7 punktą ir šio sprendimo 53 punkte minėto sprendimo *SMI* 39 punktą bei jame nurodytą teismų praktiką).

65 Žinoma, Komisija teismo posėdyje teigė, jog visa HCz restruktūrizavimo procedūra buvo pagrįsta principu, kad turtas bus perduotas ieškovei ir kad jos sutikimo klausimas buvo tik formalus. Tačiau ieškovė teisingai pabrėžė, kad nors 2002 m. Įstatyme buvo numatytas „operatoriaus“ vaidmuo, jame nepatikslinkama, kas yra „operatorius“ ir kiek „operatorių“ gali būti įsteigta. Todėl šiuo atveju „operatorius“ galėjo būti kitas ūkio subjektas nei ieškovė. Taigi besąlyginis ieškovės įtraukimas į solidarčiai atsakingų už ginčijamos pagalbos grąžinimą ūkio subjektų grupę sprendimo priėmimo dieną buvo per ankstyvas.

66 Antra, privalančių sugrąžinti pagalbą ūkio subjektų grupės praplėtimas pateisinamas tik tuo atveju, jei dėl turto perleidimo kiltų nurodymo susigrąžinti pagalbą pasekmių apėjimo pavojus ir ypač jei perleidus turtą pirminis pagalbos gavėjas taptų „tuščiu kiautu“, iš kurio neįmanoma susigrąžinti neteisėtos pagalbos (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CDA Datenträger Albrechts prieš Komisiją*, T-324/00, Rink. p. II-4309, 98 ir paskesnius punktus). Taip pat šį praplėtimą gali pateisinti tai, kad turtą įgijęs ūkio subjektas išsaugoja faktinį konkurencinį pranašumą, susijusį su pagalbos gavimu (šio sprendimo 53 punkte minėto sprendimo *SMI* 86 punktas).

67 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai neteisėtą valstybės pagalbą gavusi įmonė nuperkama rinkos kaina, pirkėjo negalima laikyti įgijusiu pranašumą kitų rinkos dalyvių atžvilgiu. Todėl negalima reikalauti, kad pirkėjas sugrąžintų tokią pagalbą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 53 punkte minėto sprendimo *SMI* 80 ir

81 punktu). Konkrečiai kalbant, turto perleidimo atveju Pirmosios instancijos teismas šio sprendimo 66 punkte minėtame sprendime *CDA Datenträger Albrechts prieš Komisiją* pripažino, kad nors už turto perleidimą pirkėjas sumokėjo rinkos kainą, jis neišsaugoja faktinio konkurencinio pranašumo, susijusio su pardavėjui suteikta pagalba. Tokiu atveju negalima nei teigti, kad pirminis pagalbos gavėjas tampa „tuščiu kiautu“, iš kurio neįmanoma susigrąžinti neteisėtoms pagalbos (šiuo klausimu žr. sprendimo 99 ir 100 punktus), nei kad pirkėjas išsaugoja faktinį konkurencinį pranašumą, susijusį su pagalbos gavimu.

68 Be to, Teisingumo Teismas patikslino, kad tikrindamos finansines perleidimo sąlygas nacionalinės institucijos gali atsižvelgti visų pirma į ekspertų ataskaitą, galimą parengti perleidimo metu (2008 m. lapkričio 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Prancūziją, C-214/07*, Rink. p. I-8357, 59 ir 60 punktai).

69 Šioje byloje ieškovė teigia, kad jos perimtų išpareigojimų, nustatytų pagal viešąją teisę, vertė buvo daug didesnė už jai perleisto turto vertę. Iš sprendimo 53 konstatuojamosios dalies matyti, kad nepriklausomų ekspertų ataskaitoje ieškovės įgytas turtas, t. y. žemės sklypas, įmonės *Elsen* akcijos ir gautini išskolinimai, rinkoje buvo įvertinti 156 mln. PLN (A5 priede nurodytas skaičius šiuo atžvilgiu skiriasi tik šiek tiek). Tačiau ieškovės teisėtai perimtų išpareigojimų, nustatytų pagal viešąją teisę, bendra vertė buvo daugiau kaip 280 mln. PLN. Siomis aplinkybėmis Komisija, nepateikdama kitų paaiškinimų, negalėjo teigti, nei kad galėjo kilti vengimo pavojus, nei kad ieškovė turėjo faktinį konkurencinį pranašumą, susijusį su ginčijamos pagalbos gavimu. Ji turėjo bent paaiškinti priežastį, kodėl manė, kad neturi reikšmės tai, jog turtas buvo perleistas už „kainą“, kuri, atrodo, užkirto kelią pasinaudoti tokiu konkurenciniu pranašumu. Kadangi ieškovė nėra pardavėjo grupei priklausanti ar netgi plieno gamybos rinkoje veikianti bendrovė, bet perima sunkumų patiriančių įmonių skolas ir turtą tam, kad padengtų jų išskolinimus kreditoriams, Komisija konkrečiai turėjo įrodyti, kad kyla vengimo pavojus ir kad ieškovė turi faktinį konkurencinį pranašumą, susijusį su ginčijamos pagalbos gavimu.

- 70 Todėl ieškovė buvo klaidingai įtraukta į ūkio subjektų, solidariai atsakingų už ginčijamos pagalbos grąžinimą, grupę.
- 71 Taigi reikia priimti ieškinio pagrindą, susijusį su EB 87 ir EB 88 straipsnių bei Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio klaidingu aiškinimu.
- 72 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek jis susijęs su ieškove, nesant reikalo nagrinėti paskutinio ieškinio pagrindo, susijusio su teisinio saugumo ir proporcingumo principų pažeidimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 73 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2005 m. liepos 5 d. Komisijos sprendimo 2006/937/EB dėl valstybės pagalbos Nr. C 20/04 (ex NN 25/04) bendrovei *Huta Częstochowa S.A.* 3 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą, kiek ji susijusi su *Operator ARP sp. z o.o.***
- 2. Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Martins Ribeiro

Papasavvas

Dittrich

Paskelbta 2009 m. liepos 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas	II - 2279
Faktinės bylos aplinkybės	II - 2288
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 2290
Dėl teisės	II - 2292
Dėl priimtinumо	II - 2292
— Šalių argumentai	II - 2292
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2293
Dėl esmės	II - 2294
Dėl pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu	II - 2294
— Šalių argumentai	II - 2294
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2295
Dėl pagrindo, susijusio su motyvavimo nebuvimu	II - 2298
— Šalių argumentai	II - 2298
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2298
Dėl pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio ir EB 88 straipsnio bei Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnio klaidingu aiškinimu	II - 2300
— Šalių argumentai	II - 2300
— Pirmosios instancijos teismo vertinimas	II - 2302
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 2305